

Nr 8.*Konstitutionsutskottets utlåtande i anledning av väckta motioner om förhöjda dagtraktamenten åt landstingsmän.*

Uti de likalydande, till konstitutionsutskottet hänvisade motionerna, nr 10 i första kammaren av herr *Andersson, Erik Gustaf, m. fl.* och nr 16 i andra kammaren av herr *Schlstedt m. fl.*, hemställes, »att riksdagen måtte ändra gällande bestämmelser om dagtraktamentes utgående till landstingsmän så, att ett dagtraktamente å 35 kronor fastställs åt landstingsman, som ej bor å den ort, där landsting hålles, och att ett dagtraktamente å 25 kronor fastställs för landstingsman, som bor å ort, där landsting hålles».

Dagtraktamente för de landstingsmän, som icke voro bosatta å sammanträdesorten, infördes år 1912 och utgick med 6 kronor. År 1917 tilldelades även de landstingsmän, som bodde å denna ort, samma traktamente. Detta höjdes år 1918 till 12 kronor för den förra kategorien landstingsmän och till 9 kronor för den senare samt år 1942 till 18 respektive 12 kronor. En ytterligare höjning företogs år 1947, då de nuvarande traktamentsbeloppen å 24 kronor för landstingsmän, som icke bo å sammanträdesorten, och 16 kronor för övriga landstingsmän fastställdes. De sålunda företagna höjningarna av traktamentena motiverades samtliga med en hänvisning till inträdd ökning av levnadskostnaderna. I detta sammanhang må vidare erinras om att vid den år 1950 genomförda revisionen av bestämmelserna om arvoden och traktamenten åt primärkommunala förtroendemän dagtraktamentena åt landstingsmän lämnades oförändrade.

I nu förevarande motioner föreslås en höjning av dagtraktamentet till 35 kronor för de landstingsmän, som icke bo å sammanträdesorten, och till 25 kronor för övriga landstingsmän. Förslaget motiveras med de väsentliga förändringar, som penningvärdet undergått sedan år 1947. Deltagandet i landstingets arbete innebär, framhålla motionärerna, betydande ekonomiska uppföringar, framför allt för den talrika grupp landstingsmän, som förlora hela sin lön för den ordinarie arbetstid de måste eftersätta, när de deltaga i landstingets arbete.

Även enligt utskottets mening påkallar den sedan landstingsmannatraktamentena senast fastställdes år 1947 skedda pris- och inkomstutvecklingen en höjning av landstingsmännens dagtraktamenten. Vid övervägande av den lämpliga storleken av denna höjning har utskottet stannat för att föreslå, att dagtraktamentet höjes för landstingsman, som är bosatt å sammanträdesorten, från sexton till tjugu kronor och för annan landstingsman från tjugufyra till trettiotvå kronor. Höjningen har alltså synt utskottet böra göras förhållandevis större för de landstingsmän, som icke äro bosatta å

den ort, där landstinget hålles. Storleken av landstingsmännens dagtraktamenten är reglerad i 23 § lagen om landsting. Utskottet framlägger därför förslag till ändrad lydelse av detta lagrum.

Då enligt 43 § lagen om landsting de dagtraktamenten, som landstinget må besluta för ledamot av landstingets utskott, styrelse eller nämnd, högst må bestämmas till det belopp, som i motsvarande fall skulle utgå till landstingsman enligt de i 23 § angivna grunderna, medför den av utskottet föreslagna ökningen även en höjning av maximibeloppet för de i 43 § avsedda traktamentena. Slutligen medför ökningen av landstingsmännens traktamenten en motsvarande höjning av det dagtraktamente, som enligt 146 § taxeringsförordningen utgår till de av landstinget eller dess förvaltningsutskott valda ledamöterna i taxeringsnämnd.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen i anledning av förevarande motioner för sin del ville antaga följande

Förslag

till

Lag

**angående ändrad lydelse av 23 § lagen den 20 juni 1924 (nr 349)
om landsting.**

Härigenom förordnas, att 23 § lagen den 20 juni 1924, om landsting¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Nuvarande lydelse.)

(Föreslagen lydelse).

23 §.

23 §.

Landstingsman, som ej bor å den ort, där landstinget hålles, åtnjuter under landstingets möte samt under resan fram och åter av landstingets medel dagtraktamente med 24 kronor ävensom resekostnadsersättning. I den mån resa kan företagas med järnväg, omnibus, spårväg eller fartyg, må ersättningen ej överstiga avgiften för plats i andra klassens vagn å järnväg eller, om sådan vagnsklass icke finnes, i tredje klassens vagn, plats i omnibus eller spårvagn eller hyttplats på fartyg eller, när hytt-

Landstingsman, som ej bor å den ort, där landstinget hålles, åtnjuter under landstingets möte samt under resan fram och åter av landstingets medel dagtraktamente med 32 kronor ävensom resekostnadsersättning. I den mån resa kan företagas med järnväg, omnibus, spårväg eller fartyg, må ersättningen ej överstiga avgiften för plats i andra klassens vagn å järnväg eller, om sådan vagnsklass icke finnes, i tredje klassens vagn, plats i omnibus eller spårvagn eller hyttplats på fartyg eller, när hytt-

¹ Senaste lydelse, se 1950: 290.

(Nuvarande lydelse.)

(Föreslagen lydelse.)

plats ej förekommer, salongsplats. Eljest må ersättningen högst motsvara lägsta avgiften för taxeaomobil.

Landstingsman, som bor å den ort, där landstinget hålles, åtnjuter under landstingets möte av landstingets medel dagtraktamente med 16 kronor.

Till den — — — — — hans ställe.

plats ej förekommer, salongsplats. Eljest må ersättningen högst motsvara lägsta avgiften för taxeaomobil.

Landstingsman, som bor å den ort, där landstinget hålles, åtnjuter under landstingets möte av landstingets medel dagtraktamente med 20 kronor.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1952.

Stockholm den 4 mars 1952.

På konstitutionsutskottets vägnar:

HARALD HALLÉN.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Gottfrid Karlsson*, Karl August Johanson, Elmgren, Gustaf Emil Andersson*, Herlitz*, Lindén, Fritiof Karlsson, Lundgren och Hansson*; samt

från andra kammaren: herrar Hallén, Pettersson i Norregård, von Friesen*, Fast*, Norén*, Swedberg*, Spångberg, Jonsson i Haverö, Olsson i Mora och Braconier*.

* Ej närvarande vid justeringen.